

[Jørgen Junior]

ved florumvundne tilsigelser om støtte, som ikke kan blive bakket op af nogen realiteter.

Hr. Honoré siger: man kan jo godt protestere i internationale forsamlinger, men herregud, hvad nytter det? – vi kan ikke tale os ud af flygtningeproblemet. Det kan man være enig i, men der er nu andre midler. Det har jo vist sig andre steder i verden, at man benytter andre midler over for lande, som foretager noget uacceptabelt. Efter min mening er det en af de værste skændsler, en af de mest grusomme ting, der er sket, at vietnameserne foretager denne systematiske folkeflytning. Jeg forstår godt, at f. eks. hr. Ib Nørlund ikke taler om den slags ting, men det er jo en kendsgerning. Man betaler 12.500 kr. pr. stk. for at få lov til at komme ud, så der er ikke engang tale om folkeflytning. Det er meget sørgmodigt, at heller ikke ministeren ønsker at komme ind på den slags ting. For naturligvis kunne der bruges pression. Økonomiske midler er jo ikke ukendte. FN elsker jo pression. FN elsker jo sanktioner o. lign. FN havde massevis af muligheder, hvis FN sagde til Vietnam: det her vil vi ikke finde os i. Men man er desværre hyklerisk. Det er det, der er det sørgelige ved det.

Steen Folke (VS):

Jeg har sagt min mening om hr. Jørgen Juniors optræden i denne debat. Det skal jeg ikke bruge mere tid på.

Når jeg har bedt om ordet igen, er det for at sige noget til ministerens indlæg. Ministeren sagde, at jeg som sædvanlig gjorde det, at jeg stillede et meget, meget snævert spørgsmål i forhold til noget mere generelt. Jeg er ikke klar over, hvad det er, ministeren henviser til, men jeg må indrømme, at jeg har meget svært ved at opfatte det spørgsmål, jeg stillede, som særlig snævert. Det er dog et uhyre centralt spørgsmål, hvordan regeringen vil stille sig til et forslag om en forhøjelse af den samlede flygtningekvota. Jeg synes ikke, man kan kalde det hverken en detalje eller noget uhyre snævert.

Jeg er enig med ministeren i, at der er to hovedmåder at hjælpe flygtninge på, og jeg sagde i mit indlæg, at jeg mente, den vigtigste var den hjælp, der kunne bidrage til, at flygtningene kunne blive i et miljø, der mindede om det, hvor de kom fra, etnisk, kulturelt osv. I den forstand var jeg altså ikke ue-

nig med ministeren. Jeg er ikke uenig i, at den bistand er den bedste form, når det kan lade sig gøre. Det er vi helt enige om, og det fremgik udtrykkeligt af det, jeg sagde i mit indlæg.

Men jeg mener alligevel, at der også er et behov for en forhøjelse af flygtningekvotaen – altså den kvota, som Danmark har lagt for modtagelse af flygtninge her – og det var det, mit spørgsmål gik på. Men jeg vil gerne understrege, at jeg ser meget gerne en stærk forøgelse af den bistand til flygtninge, der har karakter af finansielle overførsler til brug for flygtninge placeret andre steder i verden. Ministeren må sandelig ikke misforstå mit spørgsmål på den måde, at det ikke skulle være tilfældet.

Ministeren taler om, at hun vil gerne være med til at undersøge, hvad der er den rigtige balance imellem de forskellige ydelser. Jeg kan generalisere mit spørgsmål denne gang og se, om det giver et bedre resultat, og spørge: vil ministeren være med til at bruge væsentligt højere beløb på den samlede indsats til hjælp for flygtninge? Her tænker jeg på både de finansielle overførsler, som højkommisæreren har bedt om, og på en forhøjelse af flygtningekvotaen.

VS mener, at begge dele er stærkt påkrævet, men vi mener ikke, at det først og fremmest er et spørgsmål om at finde en anden balance inden for rammerne af et alt, alt for lille beløb.

Honoré (KrF):

Til hr. Jørgen Juniors sidste indlæg vil jeg gerne sige, at jeg sagde i mit første indlæg, at jeg ikke troede, vi gennem protester i FN kunne afskaffe de nuværende vietnamesiske flygtninges behov. Jeg tror heller ikke, vi kan forhindre gennem interventioner i FN, at der kommer flere flygtninge fra Vietnam, men det skal da ikke betyde, at Danmark afholder sig fra at kritisere Vietnams politik, for så vidt som den fører til, at så mange mennesker er uheldige over at bo i Vietnam. Her er ganske givet en opgave for den danske regering og udenrigsministeren – hvis regeringen har mod til det – at kritisere Vietnam for en politik, der gør så mange mennesker dybt uheldige.

Jeg vil i øvrigt gerne, nu da jeg har taget ordet, spørge, om hr. Bolvig er vidende om,